

Žalovaná: Technische Universität Hamburg-Harburg

vedlejší účastnice řízení: Hochschul-Information-System GmbH

Předběžné otázky

1) Je třeba chápat „veřejnou zakázkou“ ve smyslu čl. 1 odst. 2 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES⁽¹⁾ ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby rovněž smlouvu, u které zadavatel sice nekontroluje dodavatele jako vlastní organizační složku, avšak jak zadavatel, tak i dodavatel jsou kontrolováni týměž orgánem, který je veřejným dodavatelem ve smyslu směrnice 2004/18, a zadavatel a dodavatel v zásadě pracují pro svůj společný orgán (horizontální in-house-business)?

V případě kladné odpovědi na první otázku:

2) Musí se kontrola obdobná kontrole vykonávané nad vlastními organizačními složkami, rozšířit na celou činnost dodavatele nebo postačuje, pokud se omezuje na oblast zadávání veřejných zakázek?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 134, s. 114; Zvl. vyd 06/07, s. 132.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Hamburg (Německo) dne 15. ledna 2013 — Simon, Evers, & Co GmbH v. Hauptzollamt Hamburg-Hafen

(Věc C-21/13)

(2013/C 114/37)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Hamburg

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Simon, Evers, & Co GmbH

Žalovaný: Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Předběžné otázky

Je nařízení Rady (ES) č. 499/2009 ze dne 11. června 2009, kterým se rozšiřuje konečné antidumpingové clo uložené nařízením (ES) č. 1174/2005 na dovozu ručních paletových vozíků a jejich základních dílů pocházejících z Čínské lidové republiky

na dovoz téhož výrobku zasílaného z Thajska bez ohledu na to, zda je deklarován jako pocházející z Thajska či nikoli⁽¹⁾ neplatné, protože Komise v rozporu s požadavky, které pokud jde o konstatování existence obcházení antidumpingových opatření vyplývají z článku 13 nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství⁽²⁾, vycházela z existence obcházení již proto, že se objem příslušných vývozu z Thajska po zavedení opatření významně zvýšil, přestože Komise s odkazem na nedostatečnou spolupráci ze strany thajských vývozců neprovedla žádná další konkrétní zjištění?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 151, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 56, s. 1.

Kasační opravný prostředek podaný dne 8. února 2013 sdržením Groupement des cartes bancaires (CB) proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 29. listopadu 2012 ve věci T-491/07, CB v. Komise

(Věc C-67/13 P)

(2013/C 114/38)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Groupement des cartes bancaires (CB) (zástupci: F. Pradelles, a J. Ruiz Calzado, advokáti)

Další účastníci řízení: Evropská komise, BNP Paribas, BPCE, dříve Caisse Nationale des Caisses d'Épargne et de Prévoyance (CNCEP), Société générale

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

— zrušit rozsudek Tribunálu ze dne 29. listopadu 2012 vydaný ve věci T-491/07, CB v. Komise,

— vrátit věc Tribunálu k novému rozhodnutí, ledaže by měl Soudní dvůr za to, že má dostatek informací ke zrušení rozhodnutí Komise C(2007) 5060 final ze dne 17. října 2007 v řízení podle článku 81 [ES] (COMP/D1/38.606 — Groupement des cartes bancaires „CB“),

— uložit Komisi náhradu nákladů tohoto řízení, včetně nákladů vynaložených navrhovatelem v řízení před Soudním dvorem a před Tribunálem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku předkládá navrhovatel tři důvody.

Navrhovatel zaprvé tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení při uplatňování pojmu „omezení hospodářské soutěže na základě účelu“.

Tribunál se podle navrhovatele dopustil nesprávného právního posouzení při uplatňování čl. 101 odst. 1 SFEU v souvislosti s obsahem opatření přijatých sdružením Groupement des cartes bancaires „CB“ (dále jen „sdružení CB“). Konkrétně měl Tribunál mimo jiné nesprávně vyložit judikaturu týkající se pojmu „praktiky omezující hospodářskou soutěž na základě účelu“, když měl za to, že výše uvedená opatření jsou omezením na základě účelu, ačkoli tato opatření jako taková nevykazují dostatečný stupeň škodlivosti ve vztahu k hospodářské soutěži. Tribunál se podle navrhovatele dopustil dalších případů nesprávného právního posouzení, když zohlednil „genezi“ přijímání opatření. Podle navrhovatele totiž nesprávně vyložil judikaturu týkající se pojmu „rozhodnutí sdružení podniků“ coby projevu vůle sdružení CB a zkreslil důkazy, které mu byly poskytnuty, a to v tom smyslu, že sdružení CB přisoudil protisoutěžní úmysl při přijímání sporných opatření.

Podle navrhovatele se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení při uplatňování čl. 101 odst. 1 SFEU také v souvislosti s cíli opatření přijatých sdružením CB. Konkrétně měl Tribunál nesprávně vyložit judikaturu, když měl za to, že boj proti parazitování, což je legitimní cíl opatření přijatých sdružením CB a uznaný Tribunálem, mohl být zohledněn až podle čl. 101 odst. 3 SFEU, a nikoli již podle čl. 101 odst. 1 SFEU.

Podle navrhovatele se dále Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení při uplatňování čl. 101 odst. 1 SFEU v souvislosti s odpovídajícím kontextem opatření přijatých sdružením CB. Konkrétně měl Tribunál nesprávně vyložit judikaturu týkající se zohledňování právního kontextu, když se zmýlil o své povinnosti zohlednit ustálenou praxi. Mimo jiné měl nesprávně vyložit rozsudek Soudního dvora C-209/07, Beef Industry Development a Barry Brothers, ze dne 20. listopadu 2008, když chtěl tento rozsudek přiblížit projednávanému případu, zatímco se obě situace od sebe zásadním způsobem liší. Podle navrhovatele se také Tribunál dopustil několika případů nesprávného právního posouzení při zohledňování hospodářského kontextu a podvojného fungování trhu v projednávaném sporu. Tribunál podle něj konečně opomněl judikaturu týkající se povahy a rozsahu jeho přezkumu v případě komplexního hospodářského posouzení, když neprovedl přezkum *a minima*, tak jak mu to přísluší.

Zadruhé se navrhovatel domnívá, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení při uplatňování pojmu „omezení hospodářské soutěže na základě důsledku“. Tribunál se měl dopustit nesprávného právního posouzení při zkoumání důsledků opatření přijatých sdružením CB. Tím, že se nevyplácel s žalobními důvody uplatněnými navrhovatelem k údajně protisoutěžním důsledkům opatření, totiž porušil svou povinnost uvést odůvodnění.

Zatřetí měl Tribunál porušit zásadu proporcionality a zásadu právní jistoty, když nezrušil povinnost uloženou v čl. 2 druhém pododstavci rozhodnutí Komise C(2007) 5060 final. Porušení zásady proporcionality je podle navrhovatele charakterizováno ponecháním Komisí uložené povinnosti v platnosti, ačkoli tato povinnost nejenže nebyla nezbytná k ukončení údajně konstatovaného protiprávního jednání, ale byla také nepřiměřená ve vztahu ke sledovanému cíli. Tribunál se měl dále dopustit porušení zásady právní jistoty, a to tím, že výše uvedenou povinnost nezrušil, ačkoli je její znění obecné a nejednoznačné a ponechává sdružení CB v nejistotě o tom, jaká opatření může přijmout k boji proti parazitování a k zajištění ochrany systému „CB“.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Rüsselsheim (Německo) dne 8. února 2013 — Markus Weiss v. Condor Flugdienst GmbH

(Věc C-68/13)

(2013/C 114/39)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Rüsselsheim

Účastníci původního řízení

Žalobce: Markus Weiss

Žalovaná: Condor Flugdienst GmbH

Předběžné otázky

- 1) Musejí se mimořádné okolnosti ve smyslu čl. 5 odst. 3 nařízení⁽¹⁾ vztahovat přímo na rezervovaný let?